

KİMLİYİM, NƏÇİLİYİM...

Qəfil düşdüm bəd taleyin kəməndinə mən,
Axır dönüb bu halımla barışan oldum.
Daha tənqid biçinində az itilənən,
Daha tərif xırmanında az daşan oldum.
Dib bucaqda beli bükük,
Lüləsi donuq, -
Hörümçəyə bağışladım ov tüfəngimi.
Günün çoxu yuxuludur ev telefonu,
Günün çoxu diksinməyir qapı zəngimiz.
Yox, ürəyim, daş qulazla öteri dərdə,
Qəm üstünə sevincini hörməyi bacar.
Ön cərgədən son cərgəyə adlayıb hərdən
Görünməyən məqamları görməyi bacar.
Öz vaxtında ayırmadın şahini sardan,
Az qoşmadın boş xarallar şəninə dastan.
Qaranquşa, sıgırçına meylimi sallam,
Ürəyimdə yuva qurmaz köçəri dostlar.
Bir də üzüm yalan vədlər cəzirəsinə,
Köpüklərə ip atmağın faydası nəymiş?
Bir vəzifə kürsüsünün cazibəsi nə,
Bir telefon dəstəyinin ədası nəymiş!
Mən bu hala gülə bildim,
Ağlaya bildim:
Əhd-ilqar da "baxarıq"lı, "görək"li imiş;
Mən ömrümün aşırımında anlaya bildim:
Nəçiliyim kimliyimdən gərəkli imiş...

1981

Ədalət.-2023.-13 oktyabr, №39.-S.1.